

[Statsministeren.]

baade Skolemyndighed og Ministerium, og som naturligvis ikke maa føre til Tøjlesløshed paa dette Omraade heller. Paa Grundlag af den Erfaring, man jo desværre har haft fra den gamle Anordnings Virkninger, vil jeg tro, at Forholdet i hvert Fald langtfra kan blive ringere, men tværtimod har Mulighed for at blive bedre under den Frihed, som man har tilstræbt at give den Befolkning, der dog har et rimeligt Krav paa, at Børnene først og fremmest undervises paa Grundlag af eget Sprog.

Hvad Kirkesproget angaar, maa jeg fastholde over for det ærede 13de tingvalgte Medlem, at det er positivt urigtigt, hvad der staar i den Artikel, som det ærede Medlem til en vis Grad traadte ind for. Der staar i denne Artikel, at vi har kasseret Dansk som Kirkesprog, skønt det har været Færingernes eneste Kirkesprog i 400 Aar. Dette er forkert, thi der har i Henhold til Anordningen af 1925 været en Deling mellem Færøsk og Dansk som Kirkesprog, og som jeg allerede har oplyst, er denne Deling gennemført paa forskellige af Kirkelivets Omraader. Men det er for saa vidt underordnet, om det ene eller det andet Udtryk i den paagældende Artikel er mere eller mindre godt; der er i hvert Fald mange daarlige Udtryk i den, og der er ingen som helst Grund til at opholde sig ved et enkelt af de daarlige Udtryk.

Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, det ærede 13de tingvalgte Medlem nævnte, nemlig Spørgsmaalet om Flaget, er jeg naturligvis enig med ham i, hvad jeg ogsaa tidligere har udtrykt, at man ikke paa Færøerne har nogen Adkomst til at tilsidesætte eller forhaane det danske Flag lige saa lidt som det danske Sprog. Jeg har tidligere forsøgt at gennemføre en Flaglovgivning, der vilde have muliggjort en tilfredsstillende Løsning af det Problem, som har foreligget paa Færøerne i meget højere Grad før end nu. Jeg tror ikke, der nu hos færøske Fiskere er nogen som helst Tilbøjelighed, saaledes som der en vis Tid var det, til at gaa ud med et ulovligt Flag paa Søen. De har faaet tilstrækkelig Belæring om, at det er værst for dem selv, eller i hvert Fald i visse Tilfælde kan blive det. Den Flagning, der har været omtalt, som har fundet Sted for nylig i Thorshavn, er overensstemmende

med en Flagmetode, som har været gennemført i flere Aar.

Det er imidlertid min Hensigt at tage Spørgsmaalet om en Flaglovgivning op igen, og jeg vil haabe, det maa være muligt ved Hjælp deraf at finde Former for en Løsning ogsaa med Hensyn til Flaget paa Færøerne, hvor man altsaa har ekscelleret i en Flagbenyttelse, som unægtelig har været i Strid med gældende Regler for det øvrige Land. Jeg haaber, som sagt, man skulde kunne naa til Enighed ogsaa paa dette Omraade, som vi nu er begyndt at naa til Enighed paa forskellige andre.

Første Næstformand (C. F. Sørensen):

Det ærede Medlem for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Niclasen: Naar det er blevet udtalt, at der paa Færøerne er almindelig Utilfredshed med den nuværende Regering, er dette absolut ikke rigtigt. Der er, som jeg har haft Lejlighed til at fremhæve, netop under denne Regering gennemført Sager af meget stor Betydning for Færøerne, og man kan vel ikke undgaa, at der altid er nogle i et Samfund, som er utilfredse, ligegyldigt hvad man gør. Det er rigtigt nok, at der findes Aviser paa Færøerne, hvis Hovedformaal synes at være at tolke Utilfredshed, ikke alene med den nu siddende Regering, men med Danmark i det hele og med det Forhold, at vi hører sammen med Danmark, men at det skulde være Udtryk for den overvejende Stemning i den færøske Befolkning, stemmer ikke med de virkelige Forhold.

Hvad nu angaar Bladet „Dimmalætting“ — det er jo den største og mest udbredte Avis paa Færøerne —, har den været fuldt ud loyal. Der har ikke været rettet Angreb i „Dimmalætting“ mod den nu siddende Regering. Men det er den Ændring, den højtærede Undervisningsminister har gennemført angaaende Undervisningsproget, der har medført en saadan Bitterhed, at den saa meget omtalte Artikel i Bladet er fremkommet. Jeg tvivler ikke paa, at den højtærede Undervisningsminister har gennemført dette Forslag i den allerbedste Mening, at han har ment dermed at kunne faa en Løsning paa Spørgsmaalet, men jeg maa give det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter) Ret; heller ikke jeg er sikker paa,